

OPONKA (3) *sb f*

Oba o oraz a jasne.

sg N oponka (2). ◇ pl I oponkami (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Dem. od „opona”: Niewielkich rozmiarów tapiseria lub makata, ozdobna tkanina (3) : Thensa, Znamienicie pięknemi oponkami nákrita y obwieszona kolektá álbo poklat ná których álbo pod któremi pogáni fwe fwiątości y obrázy w procefią wnośili Mącz 454c.

Wyrażenie: »oponka kobiercowa« (2): OPonka kobierczowa iedna. Na ktorei fzą Herbi Krolewskie Orli, Oponka czarna kobierczowa. Litewskiej roboti. okolo loza K. Iei Mczy WyprKr 101v.

IM